

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ

(обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; доп., бр. 108 от 2007г.; изм. и доп., бр. 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32 от 2009 г.; изм., бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19 от 2011 г.; доп., бр. 31 и 35 от 2011 г.; изм., бр. 51 и 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г.; доп., бр. 15 и 16 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 23 и 68 от 2013 г.)

§ 1. В чл. 27, ал. 1 се създават т. 4 и 5:

„4. приходи от лихви по облигации и дългови ценни книжа, приети за търговия на регулиран пазар;

5. приходи от лихви по заем, предоставен от местно юридическо лице, в качеството му на емитент на облигации или дългови ценни книжа, когато са изпълнени едновременно следните условия:

а) емитентът е издал облигациите или дълговите ценни книжа с цел предоставяне постъпленията от тях на заем на местно юридическо лице или чуждестранно лице, което е местно лице за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство ;

б) облигациите или дълговите ценни книжа са приети за търговия на регулиран пазар.“

§ 2. В чл. 37:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея се правят следните изменения :

а) основният текст се изменя така:

„Непризнатите за данъчни цели приходи и разходи от последващи оценки и от отписване на вземания по реда на чл. 34 се признават за данъчни цели най-рано в годината, в която настъпи едно от следните обстоятелства:”

б) точка 1 се изменя така:

„1. изтичане на 3 години за вземанията с тригодишен давностен срок или на 5 години за вземанията с петгодишен давностен срок, от момента, в който вземането е станало изискуемо;“

в) в т. 5 думите „давностния срок“ се заменят със „съответния срок по т. 1“.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Когато преди настъпване на обстоятелство по ал. 1 вземането бъде изпълнено, включително, но не само чрез плащане, събиране или прихващане, непризнатите за данъчни цели приходи и разходи от последващи оценки по реда на чл. 34 се признават за данъчни цели в годината на изпълнението, пропорционално на изпълненото.“

§ 3. В чл. 42, ал. 2:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. основно трудово възнаграждение;“

2. Създава се нова т. 2:

„2. допълнително трудово възнаграждение, определено като задължително с нормативен акт;“

3. Създава се т. 3:

„3. обезщетенията, определени като задължителни с нормативен акт;”

4. Досегашната т. 2 става т. 4.

§ 4. В чл. 46, ал. 1 се правят следните изменения:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. изтичане на 3 години за задълженията с тригодишен давностен срок или на 5 години за задълженията с петгодишен давностен срок, от момента, в който задължението е станало изискуемо;“ .

2. В т. 5 думите „давностния срок“ се заменят със „съответния срок по т. 1“.

§ 5. В чл. 184:

1. В т. 1 числото „35“ се заменя с „25“.

2. Създава се нова т. 2:

„2. данъчно задълженото лице поддържа средномесечна численост на персонала не по-малко от 30 работни места, като най-малко 70 на сто от тях са заети пряко в извършваната производствена дейност;“

3. Създава се т. 3:

„3. не по-малко от 30 на сто от средномесечната численост на персонала са лица с постоянен адрес в община по т. 1;“

4. Досегашната т. 2 става т. 4.

§ 6. В чл. 195 се създава ал. 6:

„(6) Алинея 1 не се прилага за:

1. лихвите по облигации и дългови ценни книжа, приети за търговия на регулиран пазар;

2. лихвите по заем, предоставен от чуждестранно лице - емитент на облигации или дългови ценни книжа, когато са изпълнени едновременно следните условия:

а) емитентът е местно лице за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

б) емитентът е издал облигациите или дълговите ценни книжа с цел предоставяне постъпленията от тях на заем на местно юридическо лице;

в) облигациите или дълговите ценни книжа са приети за търговия на регулиран пазар.“

§ 7. В чл. 200а:

1. Създават се нови ал. 2 и 3:

„(2) Когато условието по ал. 1, т. 2 във връзка с ал.6, т. 2 е изпълнено за период по-кратък от 2 години може да се приложи данъчна ставка от 5 на сто.

(3) Когато условието по ал. 1, т. 2 във връзка с ал.6, т. 2 престане да бъде изпълнено преди да са изтекли двете години за непрекъснато притежание за обложените по ал. 2, доходи от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения се прилага данъчната ставка в размер на 10 на сто. Дължимият данък при източника се коригира така, все едно данъчната ставка на данъка върху доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения е била 10 на сто. За разликата между внесения и дължимия данък при източника се дължи лихва за просрочие за периода от датата, на която е следвало да бъде внесен данъкът при източника, до датата на внасянето му.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 4

3. Досегашната ал. 3 става ал. 5 и в нея в основния текст думите „1 и 2“ се заменят с „1-4“.

4. Досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея в т. 2, букви „а“, „б“ и „в“ думите „е притежавало“ се заменят с „притежава“.

§ 8. В чл. 267:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея думите „начисления разход, представляващ скрито разпределение на печалба“ се заменят със „сумата, представляваща скрито разпределение на печалба.“

2. Създава се ал. 2:

„(2) В случаите, когато данъчно задължено лице, извършило скрито разпределение на печалба, посочи това обстоятелство в данъчната си декларация, санкцията по ал. 1 не се налага.“

§ 9. В § 1 от допълнителните разпоредби:

1. В т. 26 буква „д“ се отменя.

2. Създава се т. 70:

„70. „Регулиран пазар“ е този по смисъла на чл. 73 от Закона за пазарите на финансови инструменти.“

§ 10. Приложение № 5 към чл. 200а, ал. 4, т. 1, буква "а" става приложение № 5 към чл. 200а, ал. 6, т. 1, буква „а“ и в наименованието думите „ал. 4“ се заменят с „ал. 6“.

§ 11. Приложение № 6 към чл. 200а, ал. 4, т. 1, буква "в" и т. 4, буква "б" става приложение № 6 към чл. 200а, ал. 6, т. 1, буква "в" и т. 4, буква "б" и в наименованието думите „ал. 4“ се заменят с „ал. 6“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 12. (1) За вземания с 3-годишен давностен срок, който е изтекъл към 31 декември 2013 г. и чл. 37, т. 1, действащ до 31 декември 2013 г., е приложен в година, следваща годината на изтичане на давностния срок, се смята, че е в съответствие с чл. 37, т. 1, действащ до 31 декември 2013 г.

(2) За вземания с 3-годишен давностен срок, който е изтекъл към 31 декември 2013 г., но до тази дата не е приложен чл. 37, т. 1, действащ до 31 декември 2013 г., непризнатите по реда на чл. 34 приходи и разходи от последващи оценки се признават най-рано през 2014 г.

§ 13. След 31 декември 2013 г. данъчните облекчения по реда на глава двадесет и втора, раздел IV, с изключение на чл. 189 б, могат да се ползват до 31 декември 2020 г. Данъчното облекчение по чл. 184, представляващо държавна помощ за регионално развитие, може да се ползва, когато изпълнението на съответната първоначална инвестиция е започнало след 31 декември 2013 г., но преди 1 януари 2020 г.

§ 14. Данъчното облекчение по чл. 184, за което министърът на финансите е уведомил Европейската комисия по реда на чл. 8 от Закона за държавните помощи, представляващо държавна помощ за регионално развитие, влиза в сила след постановяване на положително решение от Европейската комисия относно съответствието му с Насоки за националната регионална помощ за 2014 - 2020 г. на Европейската комисия. При условие че Европейската комисия постанови положително решение до 31 март 2015 г., данъчното облекчение може да се приложи и за 2014 г. След постановяване на положително решение от Европейската комисия министърът на финансите не следва да изготвя индивидуални уведомления за данъчно задължените лица, прилагащи чл. 184, с изключение на тези, извършващи големи инвестиционни проекти по чл. 189.

§ 15. Запазването на правото на преотстъпване на данък съгласно чл. 185, ал. 1 и 2 за данъчното облекчение по реда на чл. 184, представляващо държавна помощ за регионално развитие в съответствие с Насоките за националната регионална помощ за 2014 - 2020 г. на Европейската комисия, се прилага до 31 декември 2020 г.

§ 16. За 2014 г. данъчното облекчение по чл. 189б се прилага след постановяване на положително решение от Европейската комисия за съвместимост с правилата в областта на държавните помощи. При условие, че Европейската комисия постанови положително решение до 31 март 2015 г., данъчното облекчение може да се приложи за 2014 г. Преотстъпване на авансови вноски за корпоративен данък на земеделските производители не се допуска до датата на положителното решение на Европейската комисия.

§ 17. Параграф 43 от преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ, бр. 95 от 2009 г.) се изменя така:

„§ 43. Данъчното облекчение по реда на чл. 189б може да се ползва до 31 декември 2013 г. включително за корпоративния данък за 2013 г.”

§ 18. Параграф 4 от заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ, бр. 68 от 2013 г.) се отменя.

§ 19. Този закон влиза в сила от 1 януари 2014 г., с изключение на § 17, който влиза в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“.